

[Justitsministeren.]

te...". Det ærede medlem skal passe på, at ikke disse stærke ord, der bliver brugt her, før eller siden kommer til at forvolde os smerte. Der er ingen af os, der ønsker dybere splittelse i befolkningen, der er ingen af os, der ikke ønsker en rolig og almindelig fremgang; fremgangen skal ikke ske ved, at menneskeliv går tabt eller værdier bliver ødelagt.

Det ærede medlem talte om dem, der satte sig på kørebanen, og det har der også været talt om fra anden side. Hr. Bundgård spurgte mig i den anledning, hvorvidt det ikke var ulovligt, hvad politiet havde gjort, nemlig at bruge stavene over for dem, der satte sig på kørebanen. Det er det ikke. Men jeg vil gerne give en lille beskrivelse, netop sådan som jeg har fået den fra politidirektøren, af, hvad der skete, før man gik til at fjerne disse folk fra kørebanen og bl. a. fjernede dem ved brug af stavene.

Det fremgår af den beskrivelse, jeg har fået, at demonstrationen, da den ankom til ambassaden, talte ca. 6.000 personer, og at en af talerne, inden han nåede ambassaden, opfordrede deltagerne til at storme og besætte ambassaden. På pladsen foran ambassaden opfordrede en amerikaner til at bruge vold over for de amerikanske myndigheder og dem, der støttede dem, og en dansk taler sagde, at man i Berlin betragtede politimænd som modstandere. En anden dansk taler sagde, at han ville tale kort, så man kunne komme i gang.

Kort efter, at den første taler var begyndt, blev ambassadebygningen og de opstillede politistyrker bombarderet med æbler, æg, tomater og sten, fra små sten op til brosten. Der blev endvidere kastet med ølflasker, poser med mel, flasker med stempelfarve, flasker med brandbar væske og flasker med tjære.

Kl. 18³³ blev demonstrationen af mødelederen erklæret for afsluttet og mødedeltagerne opfordret til at forlade stedet, og samtidig nedlagde ordensvagterne deres funktion. Men praktisk taget ingen mennesker forlod mødestedet. Bombardementet af bygningen og politistyrken blev nu intensiveret og stærk råben sat i gang. Den kommanderende polititjenestemand beordrede nu under anvendelse af formularen i grundlovens § 79 mængden til at forlade stedet. Da dette ikke gav noget resultat, blev der

fra det østlige fortovej sat to kommandoer ind mod mængden for at drive den bort, foreløbig uden anvendelse af politistave. Da opløbet ikke ville flytte sig, blev stavene trukket og anvendt, og gaden var i løbet af 5-6 minutter til dels ryddet, mellem Stockholmsgade og Lille Triangel. Ca. 75 demonstranter, der havde sat sig på kørebanen ud for ambassaden, måtte fjernes med magt, hvorunder stavene blev anvendt. Det skete i henhold til det fjerde punkt, jeg nævnte fra cirkulæret om brugen af stavene, hvorefter stavene kan bruges til fremtvingelse af lydighed over for en given befaling, hvis øjeblikkelige efterkommelse er en nødvendighed, og mod hvilken der gøres aktiv eller passiv modstand, som ikke på anden måde skønnes at kunne overvindes.

Det ærede medlem fru Hanne Reintoft spurgte, om jeg ville anvende vandkanoner og giftgas. Jeg har svaret det ærede medlem vedrørende vandkanonerne, at jeg ville lade det undersøge. Men jeg kan forsikre det ærede medlem om, at selv om jeg kunne få alle mulige erklæringer om, at giftgas ville være effektivt og virkningsfuldt, kunne jeg ikke på nogen måde finde på at bruge noget sådant, og det tror jeg heller ikke det ærede medlem kunne tænke sig at jeg kunne.

Jeg tror, at det ærede medlem derimod har ret i én ting: jeg tror, det var udefra kommende urostiftere, der i høj grad var med til at gøre denne demonstration til det, den blev. Jeg tror derfor, det ville være meget værdifuldt, hvis de, der vil demonstrere, er opmærksom på, om der, om jeg så må sige, er fremmede urostiftere — derved forstår jeg folk, der ikke har at gøre med de pågældende bevægelser, som demonstrerer — og om disse fremmede urostiftere provokerer for at få demonstrationen til at blive noget andet end det, de egentlige demonstranternes mening med den var.

Der er endvidere spurgt — jeg erindrer ikke, om det var af det ærede medlem eller hr. Bundgård — hvorvidt der er afgivet skriftlig melding om brug af politistaven. Jeg har ikke undersøgt det i de nævnte tilfælde; men i de indberetninger, jeg har set — og jeg har set en række indberetninger fra forskellige af polititjenestemændene — er der alle vegne gjort rede for, hvornår staven blev brugt, hvornår den blev trukket, og hvilke befalinger der var givet. Jeg vil der-